

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Valtioneuvoston selvitys: EU:n uusiutuvan energian direktiivin nojalla annettava komission täytäntöönpanoasetus toimintaohjeista näytön antamiseksi metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttymisestä

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston selvitys: EU:n uusiutuvan energian direktiivin nojalla annettava komission täytäntöönpanoasetus toimintaohjeista näytön antamiseksi metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttymisestä (E 53/2021 vp): Asia on saapunut maa- ja metsätalousvaliokuntaan mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- erityisasiantuntija Inkeri Lilleberg, työ- ja elinkeinoministeriö
- erityisasiantuntija Harri Haavisto, työ- ja elinkeinoministeriö
- neuvotteleva virkamies Kaisa Pirkola, maa- ja metsätalousministeriö
- erityisasiantuntija Ville Laasonen, ympäristöministeriö
- tutkimuspäällikkö Matleena Kniivilä, Luonnonvarakeskus
- tutkija Antti Mutanen, Luonnonvarakeskus
- energia-asiantuntija Anssi Kainulainen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- kansainvälisten ja EU-metsäasioiden päällikkö Tuomas Nirkkonen, Metsäteollisuus ry
- suojeluasiantuntija Liisa Toopakka, Suomen luonnonsuojeluliitto ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- Suomen metsäkeskus

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

Metsäbiomassan kestävyyskriteereistä säädetään RED II –direktiivissä. Kestävyyskriteerisääntely on kansallisesti toimeenpantu biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain (393/2013) muutoslailla (967/2020). Metsäbiomassaa koskevat kestävyyskriteerit liittyvät

Valiokunnan lausunto MmVL 10/2021 vp

hakkuiden laillisuuteen, metsän uudistamiseen hakatuilla alueilla, luonnonsuojelutarkoitukseen osoitettujen alueiden suojeluun, haitallisten vaikutusten minimointiin maaperän laadun ja biologien monimuotoisuuden säilyttämisessä hakkuiden yhteydessä sekä metsien pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin ylläpitoon ja parantamiseen. RED II –direktiivin mukaisesti metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttyminen perustuu niin kutsuttuun riskiperusteiseen arviointiin. Kriteerien täyttymistä arvioidaan ensisijaisesti maatasolla voimassa olevan lainsäädännön ja käytössä olevien seuranta- ja täytäntöönpanosuunnitelmien kautta ja toissijaisesti hankinta-alueetasolla käytössä olevien hallintajärjestelmien kautta. Lisäksi metsäbiomassan on täytettävä maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset (LULUCF-vaatimukset) joko maa- tai hankinta-alueetasolla. RED II:n 29 (8) artiklan nojalla komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimintaohjeet näytön antamisesta sen osoittamiseksi, että direktiivissä vahvistettuja metsäbiomassaa koskevia kriteereitä noudatetaan.

Komissio on tilannut hollantilaiselta Navigantilta selvityksen RED II:n kestävyyskriteerien täytäntöönpanon ohjeistuksen valmisteluun liittyen. Selvityksen yhtenä osana oli tarkoitus arvioida, miten jäsenvaltioiden sekä viiden EU:n ulkopuolisen valtion kansalliset lainsäädännöt täyttävät maatason kriteerit. Selvityksen viimeisimmän luonnoksen mukaan Suomi täyttää kaikki metsäbiomassan tuotantoa koskevat kriteerit maatasolla.

Komissio julkaisi 31.3.2021 ehdotuksensa RED II –direktiivin nojalla annettavasta täytäntöönpanoasetuksesta. Komission asetusluonnoksessa on annettu tarkentavia säännöksiä metsäbiomassan kestävyyskriteerien osoittamisesta niin maa- kuin hankinta-alueetasolla sekä maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevan vaatimuksen osoittamisesta niin ikään maa- ja hankinta-alueetasolla.

Kestävyyskriteerien noudattamisen arviointi maatasolla

Asetusluonnoksessa tarkennetaan RED II:n 29 (6) artiklan a alakohdassa säädettyjä metsäbiomassaa koskevia kestävyyskriteereitä, joiden pitää täytyä maatasolla.

Mikäli asetus hyväksytään komiteassa luonnoksen mukaisena, merkittävä osa jäsenvaltioista, todennäköisesti mukaan lukien myös Suomi, eivät täyttäisi metsäbiomassan kaikkia kestävyyskriteerivaatimuksia maatasolla. Keskeisenä syynä tähän on, että metsä- ja ympäristölainsäädännössä ei säädetä yksittäisistä vaatimuksista asetusluonnoksessa kirjatulla tarkkuudella. Suomen kannalta keskeiset kriteerit, jotka koskevat metsän uudistamisvelvoitetta hakkuun jälkeen, haitallisten vaikutusten minimointia maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä sekä metsien pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin ylläpitoa ja parantamista edellyttäisivät metsälainsäädännön muuttamista maatason riskiarvioinnin täyttymiseksi, jos maatason tarkastelu tehdään asetusluonnoksen mukaisesti. Lisäksi maatason kriteerien yksityiskohtaiset vaatimukset ovat ongelmallisia, koska ne ottavat huomioon eri maiden olosuhteita.

Kestävyyskriteerien noudattamisen arviointi hankinta-alueetasolla

Metsäbiomassa koskevien kriteerien noudattamisen arviointi hankinta-alueetasolla on maatason tarkastelua yksityiskohtaisempi. Kriteerien sisältö noudattelee pääosin maatasolla säädettyjen kriteerien sisältövaatimuksia.

Valiokunnan lausunto MmVL 10/2021 vp

Asetusluonnoksessa täsmennettyjen hankinta-alueiden kriteerien osoittaminen on hallinnollisesti haastavaa jopa Suomessa ja ne voivat vaikuttaa merkittävästi muista jäsenvaltioista ja kolmansista maista peräisin olevan metsäbiomassan kestävyys osoittamiseen.

LULUCF –vaatimus

RED II –direktiivin 29 (7) artiklan a alakohdan mukaan valtio täyttää maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset maatasolla, mikäli se on Pariisin sopimuksen osapuoli ja sen on antanut ilmastonmuutosta koskevaan YK:n puitesopimukseen kansallisesti määritellyn panoksen (NDC).

Hankinta-alueilla edellytettävien toimien voidaan arvioida olevan toiminnanharjoittajille haastavia tai jopa ylivoimaisia. Lisäksi tulokset riippuvat simulointien oletuksista ja mallien ominaisuuksista, joka heikentää sääntelyn yhdenmukaistavaa vaikutusta.

Valtioneuvoston kanta

Maailmanlaajuisin ilmastonmuutoksen torjumiseksi on tärkeää, että EU ja sen jäsenvaltiot korvaavat fossiilisia energialähteitä ja lisäävät uusiutuvan energian osuutta energian loppukulutuksesta. Suomi on pitänyt tärkeänä, että metsäbiomassan tuotannon kestävyttä voidaan tarkastella maatasolla RED II –direktiivin mukaisesti. Suomi on pitänyt myös tärkeänä, että RED II –direktiivin mukainen riskiperusteinen menettelytapa on yksityiskohdiltaan tarkoituksenmukainen ja se on mahdollista toteuttaa mielekkäästi ilman tarpeetonta hallinnollista taakkaa.

Komission täytäntöönpanoa koskeva toimivalta

Suomi tulee komiteakokouksessa vastustamaan komission ehdotusta täytäntöönpanoasetukseksi, jos ehdotusta ei muuteta ennen komitean äänestystä siten, että sen sisältö noudattaa RED II –direktiivin 29 (8) artiklassa komissiolle asetetun täytäntöönpanovalan valtuutusta.

Suomi katsoo, että komissiolle ei ole annettu toimivaltaa antaa täytäntöönpanosäädöksiä RED II –direktiivin metsäbiomassaa koskevien kestävyyskriteerien sisällön tiukentamiseksi siltä osin kuin kyse on asetusehdotuksen mukaisista metsäbiomassaa koskevista kriteereistä (artiklat 3 ja 4) ja LULUCF-kriteereistä (artiklat 5 ja 6). Täytäntöönpanovaltaa koskevan valtuutuksen tarkoituksena on ollut antaa komissiolle toimivaltaa antaa säädöksiä siitä, millä tavoin toiminnanharjoittajat voivat osoittaa, että kestävyyskriteereitä noudatetaan. Erityisesti Suomi kiinnittää huomiota siihen, että asetusluonnoksessa esitetään sääntelyä, joka osittain laajentaa tai jopa tiukentaa direktiivissä säädettyjen kriteerien sisältöä. Lisäksi Suomi toteaa, että täytäntöönpanovaltaa ei ole voitu siirtää säädöksen keskeisten osien osalta. Komissiolle annettuun täytäntöönpanovaltaan peilaten asetusluonnos antaa rajallisesti toimintaohjeita siitä, millä tavoin toiminnanharjoittajat voivat osoittaa kriteerien täyttymisen. Suomi myös arvioi esimerkiksi osan asetusluonnoksen artiklan 2 määritelmistä olevan tarpeettomia eivätkä ne ole riittävän tarkkarajaisia. Suomi katsoo siten, ettei asetusluonnokseen sisällytetyn sääntelyn luonne noudata sitä, mitä komissiolle on kyseisessä täytäntöönpanovaltuutussäännöksessä säädetty.

Valiokunnan lausunto MmVL 10/2021 vp

Suomi katsoo, että asetusluonnoksessa ehdotetut kansallisilta laeilta ja kansallista tasoa alemman tasoisilta säädöksiltä edellytetyt yksityiskohtaiset sisältövaatimukset eivät ole linjassa komissioli-
le annetun täytäntöönpanotoimivallan kanssa.

Suomi edellyttää, että komissio noudattaa sille annettua täytäntöönpanotoimivaltaa. Komission tulisi muuttaa asetukseen sisältyvään sääntelyn luonnetta valtuutuksen mukaiseksi toimintaoh-
jeeksi. Asetusluonnoksessa ehdotetut kansallisen lainsäädännön yksityiskohtaiset sisältövaati-
mukset tulisi muuttaa esimerkinomaiseksi listaukseksi mahdollisista säännöksistä, joilla voidaan
osoittaa kriteerien noudattaminen. Vaihtoehtoisesti komission tulisi poistaa kokonaan asetukses-
ta yksityiskohtaiset täytäntöönpanotoimivallan ylittävät kansallista metsälainsäädäntöä koskevat
säännösvaatimukset.

Täytäntöönpanoasetuksen vaikutukset toimeenpanoon

Suomi toteaa, että asetusluonnoksen mukaisen sääntelyn vaikutukset luovat epävarmuutta laa-
jemmin metsäbiomassan kestävyys osoittamiseen, sillä on epätodennäköistä, että ehdotuksen
mukaiset kriteerit täyttyvät myöskään muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa. Suomi kat-
soo, että ehdotetussa muodossa täytäntöönpanoasetus ei saavuta sille asetettuja tavoitteita.

Suomi pitää hyvänä, että toiminnanharjoittajien hallinnollisen taakan minimoiseksi jäsenvaltiot
voivat laatia kansallisia tietokantoja täytäntöönpanoasetuksessa edellytettyjen kohtien täyttymi-
sestä kansallisesti.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Yleistä

Valiokunta toteaa, että uusiutuvan energian direktiiviin sisältyy energiabiomassojen kestävyyttä
koskevat kriteerit ja vuonna 2018 hyväksytyssä RED II -direktiivissä keskeinen muutos on, että
nestemäisten biopolttoaineiden lisäksi kestävyys todentaminen laajenee myös kiinteisiin bio-
massoihin. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että energiantuotannossa käytettävät kiinteät puu-
polttoaineet, kuten kuori, sahanpuru, puutähdehake ja metsähake, tulevat kestävyystodentamisen
piiriin. Jäsenmaiden tulee saattaa direktiivin mukaiset kansalliset säädökset voimaan viimeistään
30.6.2021 mennessä. Suomessa direktiivin kestävyyskriteerit on toimeenpantu lailla biopolttoai-
neista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista, joka astui voimaan tammikuussa 2021.

RED II -direktiivissä metsäbiomassojen tuotannon kestävyys tarkastelussa keskeinen periaate
on, että kestävyys arviointi pohjautuu nk. riskipohjaiseen malliin. Tämä tarkoittaa sitä, että
maassa tai hankinta-alueella tulee olla voimassa lainsäädäntöä ja seuranta- ja täytäntöönpanojär-
jestelmät, joilla varmistetaan hakkuiden laillisuus, metsän uudistaminen hakkuun jälkeen ja luon-
nonsojeluun osoitettujen alueiden suojele. Lisäksi edellytetään, että hakkuiden yhteydessä mi-
nimoidaan haitallisia vaikutuksia maaperän laatuun ja biodiversiteettiin ja että ylläpidetään ja pa-
rannetaan metsien pitkän aikavälin tuotantokapasiteettia. Lisäksi metsäbiomassan on täytettävä
maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset (LULUCF-vaatimuk-

Valiokunnan lausunto MmVL 10/2021 vp

set). Kriteerien täyttymistä arvioidaan ensisijaisesti maatasolla ja toissijaisesti hankinta-alueella käytössä olevien hallinta- ja seurantajärjestelmien kautta.

Korostaen metsien merkitystä hiilinieluna valiokunta pitää välttämättömänä, että metsäbiomassan tuotannon kestävyttä tarkastellaan maatasolla pitkäjänteisesti. Tarkastelun tulee perustua kunkin maan kansalliseen metsä- ja ympäristölainsäädäntöön, jolloin puun loppukäyttömuodosta riippumatta puuraaka-aineen tuotannolle on yhdet yhteneväiset kriteerit. Tämä merkitsee samalla sitä, että kestävyttä ei tarvitse tarkastella jokaisen yksittäisen puuerän osalta erikseen, mikä on merkittävä periaate toimijoihin kohdistuvan hallinnollisen taakan näkökulmasta.

Valiokunta toteaa, että EU:n metsiin kohdistuva politiikkaohjaus on jo nyt voimakasta ja voimistumassa. RED II -direktiivin ohella metsien tulevan käytön suuntaan vaikuttavat muun muassa EU:n biodiversiteettistrategia, EU:n metsästrategia, ilmastopolitiikka sekä kestävä rahoituksen taksonomia. Politiikkaohjaus on aiempaa yksityiskohtaisempaa ja ulottuu kansalliseen päätöksentekoon muun muassa kansalliseen metsälainsäädäntöön kohdistuvien vaatimusten osalta. Valiokunta painottaa kuitenkin sitä, että metsätalouteen liittyvät toimet kuuluvat jäsenmaiden kansallisen kompetenssin piiriin. Valiokunta edellyttää, että metsäpolitiikka on jatkossakin kansallisen päätäntävällän piirissä.

Valtioneuvoston kannan mukaisesti valiokunta katsoo, että komissiolle ei ole annettu toimivaltaa antaa täytäntöönpanosäädöksiä RED II -direktiivin metsäbiomassaa koskevien kestävyyskriteerien sisällön tiukentamiseksi. Näistä esimerkkejä ovat asetusehdotuksen muotoilut 3 ja 4 artikloissa ja nk. LULUCF-kriteerien eli 5 ja 6 artiklojen muotoilut. Lisäksi osa 2 artiklan määritelmistä on tarpeettomia. Erityisesti osa hankinta-alueen vaatimuksista on tiukempia kuin maatasolla, minkä vuoksi kestävyden osoittaminen myös hankinta-alueella voi hallinnollisesti toteuttavana olla erittäin vaikeaa. Kokonaisuutena valiokunta katsoo, että asetusluonnokseen sisältyy useita kohtia, joissa kansalliselta lainsäädännöltä edellytetyt sisältövaatimukset ovat luonteeltaan liian yksityiskohtaisia eivätkä ole linjassa komission toimivallan kanssa. Valiokunta edellyttää valtioneuvoston kannan mukaisesti, että Suomi komiteakokouksessa vastustaa komission ehdotusta täytäntöönpanoasetukseksi.

Asetusluonnos ja maamme metsätalous

Komission täytäntöönpanoasetusluonnoksen metsäbiomassaa koskevat kestävyyskriteerit liittyvät hakkuiden laillisuuteen, metsän uudistamiseen hakatuilla alueilla, luonnonsuojelutarkoitukseen osoitettujen alueiden suojeluun, haitallisten vaikutusten minimointiin maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä hakkuiden yhteydessä sekä metsien pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin ylläpitoon ja parantamiseen. Kriteerien täyttymistä arvioidaan ensisijaisesti maatasolla voimassa olevan lainsäädännön ja käytössä olevien seuranta- ja täytäntöönpanosuunnitelmien kautta ja toissijaisesti hankinta-alueella käytössä olevien hallintajärjestelmien kautta. Hankinta-alueen tarkastelu olisi toimijoille maan tarkastelua selvästi vaativampi ja lisäksi toimijoiden kustannuksia ja hallinnollista taakkaa.

Valiokunta toteaa, että maamme kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä yksittäisistä vaatimuksista asetusluonnoksessa määritellyllä tarkkuudella, vaikka kriteerit sinällään täyttyvätkin. Esimerkiksi metsälaissa on säädetty uudistamisvelvoitteesta, joka täyttyy, kun saadaan aikaan tai-

Valiokunnan lausunto MmVL 10/2021 vp

mikko alueen maantieteellinen sijainti huomioon ottaen viimeistään 10—25 vuoden kuluttua velvoitteen muodostavan puunkorjuun päättymisestä. Komission luonnoksessa aikaraja on lyhyempi. Komission täytäntöönpanoasetusluonnoksen mukaan hakkuutähteiden, kantojen ja juurien sekä kuolleen puun korjuusta tulee säätää kansallisella lainsäädännöllä. Suomessa hakkuutähteiden ja kantojen korjuuta ei säädellä lainsäädännöllä. Lisäksi komission täytäntöönpanoasetusluonnoksen mukaan kansallisen lainsäädännön tulee varmistaa, etteivät hakkuut ylitä puuston kasvua. Tilastojen perusteella tämä vaatimus ei ole Suomessa maatasolla ongelma. Kuitenkin, jos hakkuiden määrän ja kasvun välinen suhde tulkitaan lainsäädäntövaatimukseksi, ei ole mahdollista luoda sellaista lainsäädäntöä, jolla markkinaehtoisesti määräytyvää hakkuiden määrää voidaan Suomessa rajoittaa.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että Suomen metsälaista poistettiin vuoden 2014 alussa voimaan tulleella lakimuutoksella useita säännöksiä, joiden kumoamista perusteltiin hallinnon keventämisellä. Myös muun muassa metsäpoliittisessa selonteossa (2014) ja Kansallinen metsästrategia 2025:ssä (2019) on korostettu hallinnon keventämisen ja prosessien sujuvoittamisen tarvetta. Luonnonvarakeskuksen toteuttaman arvioinnin (2020) mukaan hallinnon ja valvonnan kannalta metsälain ja metsätuholain uudistus on toteuttanut pääsääntöisesti sille asetetut tavoitteet. Komission täytäntöönpanoasetusluonnoksen metsäbiomassan kestävyyskriteerien yksityiskohtaiset lainsäädäntövaatimukset lisäisivät myös metsäalan toimijoiden hallinnollista taakkaa, mikä olisi vastoin kansallisessa metsäpolitiikassa asetettuja tavoitteita hallinnon keventämisestä.

Lopuksi

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että tähän asti on ollut perusteltua olettaa, että Suomi täyttää maatasolla metsäbiomassojen kestävyyttä koskevan tarkastelun. Tämä pohjautuu valtioneuvoston kirjelmän perusmuistiotakin ilmenevään selvitykseen, jossa on arvioitu, miten jäsenvaltioiden sekä viiden EU:n ulkopuolisen valtion kansalliset lainsäädännöt täyttävät maatason kriteerit. Selvityksen viimeisimmän luonnoksen mukaan Suomi täyttää kaikki metsäbiomassan tuotantoa koskevat kriteerit maatasolla. Suomen tulee tuoda esiin korkea metsäosaamisensa ja vahvuutensa kestävästi tuotetun biomassan tuottajana ja välttää sellaisen näkemyksen syntymistä, että Suomi vastustaisi metsäbiomassakriteerien kehittämistä.

Valiokunta korostaa myös sitä, että RED II -direktiivin metsiä koskevat kestävyyskriteerit pohjautuvat laajassa yhteistyössä eri komission pääosastojen, jäsenmaiden ja sidosryhmien kesken laadittuihin suosituksiin. RED II -kriteereihin on viitattu monessa muussakin EU-prosessissa, joissa on vaadittu metsien käytön kestävyuden todentamista. Senkin takia on tärkeää, että täytäntöönpanoasetus pohjautuu direktiivitekstiin, eikä täytäntöönpanoasetuksella muuteta direktiivin kirjauksia.

Valiokunta toteaa myös, että kestävyyskriteerien täyttymisellä ja niiden todentamisen käytännöllä on olennainen merkitys erityisesti Suomen kaltaisissa maissa, joissa metsäteollisuuden sivuvirroilla ja metsänhoitotöiden ja hakkuiden yhteydessä korjattavilla hakkuutähteillä ja pieniläpimitäisellä energiapuulla on keskeinen rooli uusiutuvan energian lähteenä ja myös uusiutuvan energian tavoitteiden täyttämiseksi. Jos toiminnanharjoittaja ei pystyisi maa- eikä hankinta-alueasolla osoittamaan kaikkien kestävyyskriteerien täyttymistä, katsottaisiin metsäbiomassasta kestäväksi. Kestämättömästä metsäbiomassasta tuotettua energiaa ei voitaisi huomioida Suo-

Valiokunnan lausunto MmVL 10/2021 vp

men uusiutuvan energian tavoitteissa, eikä se olisi tukikelpoista. Myös tästä näkökulmasta valiokunta korostaa, että täytöntöönpanoasetukseen sisältyvien vaatimusten tulee olla lähtökohteisesti sellaisella tasolla, että niiden todentaminen on mahdollista sekä jäsenmaissa että kolmansissa maissa. Direktiivin säännösten ennakoitavuus on tärkeää metsäteollisuuden investointien kannalta.

Valiokunta korostaa myös sitä, että fossiilitalous on ilmastonmuutoksen tärkein aiheuttaja. Uusiutuvan puubiomassan käytön hankaloittaminen heikentää myös mahdollisuuksia torjua ilmastomuutosta. Lisäksi biomassan kestävyyskriteerit koskevat koko puuta jalostavan teollisuuden puunhankintaketjua maassamme, koska Suomessa puubiomassaa ei kasvateta energiantuotantoa varten. Uusiutuvaa energiaa koskevien säännösten ja kestävyyskriteereiden tulee mahdollistaa kestävä metsäenergian hyödyntäminen osana kokonaiskestävää metsien hoitoa ja elinkeinon harjoittamista sekä olennaisena osana suomalaista huoltovarmuutta. Erityisesti sähkökatkojen aikana on tärkeää, että mm. omakotitaloissa on varajärjestelmänä puulämmitys. Valiokunta katsoo, että komissio on energiapoliittisen toimivaltansa varjolla vahvasti puuttumassa jäsenmaiden toimivaltaan kuuluvaan yleiseen metsäpolitiikkaan.

Valiokunta kiinnittää myös huomiota EU:n rahoituslainsäädännön taksonomian ja RED II -direktiivin kiinteään yhteyteen. Komission ehdotuksessa metsätalouden ilmastokriteereiksi toimija olisi osoittanut myös taksonomian mukaisuuden RED II -direktiivin puunhankinta-alueen kestävyyskriteerien täytyessä. Nyt esillä olevassa RED II -direktiivin toimeenpanoasetuksessa myös puunhankinta-alueen kriteerit ovat sellaiset, ettei Suomi niitä täyttäisi. Siten nyt esillä olevat säännökset vaikuttaisivat myös metsätalouden rahoitukseen.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Maa- ja metsätalousvaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Valiokunnan lausunto MmVL 10/2021 vp

Helsingissä 27.5.2021

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Anne Kalmari kesk
varapuheenjohtaja Ritva Elomaa ps
jäsen Markku Eestilä kok
jäsen Seppo Eskelinen sd
jäsen Satu Hassi vihr
jäsen Mikko Lundén ps
jäsen Sari Multala kok
jäsen Jari Myllykoski vas
jäsen Anders Norrback r
jäsen Raimo Piirainen sd
jäsen Piritta Rantanen sd
jäsen Mikko Savola kesk
jäsen Jenna Simula ps
jäsen Peter Östman kd
varajäsen Heikki Autto kok (osittain)
varajäsen Juha Pylväs kesk (osittain)

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius